

filios nō facturi: et qui nō nubūt sic q̄si
viduū ppter quod qui labvrat fine causa
laborant. Fructus enim illorū alienige-
ne metent. et substantiā illorum rapiēt
et dōmos euent. et filios eoz captiuia
bunt quia in captiuitate et fame generat
natos suos. Et qui negocianf in rapina
q̄tūdiū exornant cīuitates et dōmos su-
as et possessiones et psonas suas: et atom-
gis ad celator eos super peccata sua dicit
dñs. Quō gelatur fornicaria mulierem
idoneā et bonam valde. sic gelabitur iu-
sticia iniquitatē cum exornat se. et accus-
sat eam in facie cum venerit qui defens-
dat exquirentē omne peccatum super ter-
ram. Propterea nolite similari ei nec
operib⁹ eius: qm̄ adhuc pusillum: et tol-
letur iniquitas a terra. et iusticia regna-
bit in vos. Nō dicat peccator se nō peccas-
se: qm̄ carbones ignis aburet sup caput
eius qui dicit. nō peccavi corā deo et glo-
ria ipsius. Ecce dñs cognoscet oia opera
hominū. et adinuentōnes illoꝝ et cogi-
tationes illoꝝ et corda illorū. Dicit enī:
fiat terra et facta est. fiat celū et factum
est. Et in verbo illius stelle fundate sunt
et nouit numerū stellarū. Qui scrutat
abissum et thesauros illarū: qui mēsus
est mare et cōceptum eius. Qui cōclu-
sit mare in medio aquarū. et suspendit
terrā sup aquas verbo suo. Qui extēdit
celū quasi camerā: sup aquas fundauit
eū. Qui posuit in deserto fontes aquarū
et sup verticē montiū lacus ad emitten-
dum fluminā ab eminenti petra: vt por-
taret terrā. Qui finxit hominē: et posu-
it cor sūnū in medio corporis. et misit ei
spiritū vitā et intellectū et spiramē dei oī
potētis q̄ fecit oia et scrutinat oia abscon-
sa in absconditis terre. Hic nouit adinuen-
tionē vestrā. et q̄ cogitatis in cordib⁹ re-
stris peccantes et volētes occultare pec-
catav̄a. Prop̄ qd̄ dñs scrutinādo scruta-
tinavit oia opa v̄fa et traducet vos oēs
et vos difusi eritis cū pcesserint peccata
vestra corā hoībus. et iniquitates erūt q̄
accusatores stabunt in die illo. Quid sa-
cietis: aut quō abscondetis peccata v̄fa

coram deo et angelis eius? Ecce iudex de-
us: timete eum. Desinete a peccatis re-
stris. et obliuiscamini iniquitates v̄fas
iam agere eas in sempiterno. et de⁹ edu-
ceret vos et liberabit de omni tribulatōne.
Ecce enī incendit ardor sup vos turbe
copiose. et rapiēt quosdā ex vobis et ci-
babunt idolis occisos. et q̄ cōsenserint
eis erūt illis in derisum et in improprietū
et in cōculcationē. Erit enī locus locus.
et in vicinas cīuitates exurrectio multa
sup timentes dñm. Erunt quasi insani
nemini parcentes. ad diripiendū et te-
uastandū adhuc timētes dñm. quia te-
uastabūt et diripiāt substātias et de do-
mib⁹ suis eos erūt. Tūc parebit pba-
tio electorū meorū: vt aurū qd̄ pbaf ab
igne. Audite dilecti mei dicit dñs. Ecce
adsunt dies tribulatōis. et de his libera
te vos. Ne timeatis nec besitetis: qm̄ de-
us dux vester est. Et q̄ seruat mādata et
pcepta mea dicit dñs deus: ne pponde-
rent vos peccata v̄fa ne supeleuent se in
iniquitates v̄fe. Ele qui cōstringunt a pec-
catis suis et obtengunt ab iniquitatibus
suis quemadmodū ager cōstringitur a
filia. et spinis tegis semita eius per quā
nō transit homo. et excludit. et emitit
ad devorationē ignis.

Explicit liber Esdræ tertius. In-
cipit prologus beati Hieronymi
presbyteri in librum Tobie.

Hromatio et heliodoro
episcopis. Hieronym⁹
presbyter in dño salutē
M̄irari nō desino exas-
ctionis vestre instantiā
Erigit enim vt librā
chaldeo smone cōscriptū: ad latinū stilū
trahā. librū vtq̄ tobie quē hebrei de ca-
thalogo diuinaz scripturaz secātes. his
q̄ agiographa memorāt mancipāt. Fe-
ci satis desiderio v̄to: nō tñ meo studio.
Arguit enī nos hebreoz studia: et impu-
tant nobis h̄ suū canonē latinis acrib⁹
istia transferre. Sed melius esse iudicās.

Tobias

phariseorū displicere iudicio. et episcopo
rum iussionibꝫ deseruire institi vt potui
Et qꝫ vicina est chaldeorū lingua sermo
ni hebraico vtriusqꝫ ligue peritissimū lo
quacē reperiēs: vnius diei labore arripui
et quicqđ ille mihi hebraicis verbis ex
pressit hoc ego accito notario sermonibꝫ
latinis erosui. Orationibꝫ vñis merce
dem hui⁹ opis apensalo cū gratiū robis
vidicero me quod iubere estis dignati:
complesse.

Explicit plogus in librū Tobie.
Incipit liber Tobie Capitulū I

Tobias ex

tribu et ciuitate ne
ptalim q̄ est in su
perioribꝫ galilee su
pra nason. post viā
q̄ ducit ad occidētē
in sinistro hñs ciui
tatē sept̄. cū capt⁹ esset in diebꝫ salma
nasar regis assyriorū. in captiuitate tñ po
situs viā veritatē nō deseruit ita vt oia q̄
b̄e poterat q̄t idie cōcaptiuis fratribꝫ q̄
erāt ex ei⁹ genere impartiret. Cūqꝫ esset
iunior oibꝫ ī tribu neptali. nihil tñ pue
stile gessit in ope. Deniqꝫ cū irēt oēs ad
victulos aureos q̄s hierolbā fecerat rex
israel. hic solus fugiebat cōsortiū oīm.
et pgebat ad hierlm ad templū dñi ⁊ ibi
adorabat dñm deū israel. oia primitua
sua ⁊ decimas suas fideliter offerēs. ita
vt in tertio anno pseleitis ⁊ aduenis mi
ni tra. et oēm decima ionē. Hec ⁊ hi si
milia km legē dei puerulus obseruabat
Cū vñ fact⁹ fuisset vir: accepit vxore an
nam de tribu sua: genuitqꝫ ex ea filiū no
men suū imponēs ei. quē ab infantia ti
mere deū docuit ⁊ abstinere ab oī pctō.
Igit̄ dñ p captiuitatē deuenissz curxo
re sua ⁊ filio ī ciuitatē niniuē cū oī tri
bu sua. ⁊ cū oēs ederēt ex cibis gentiliū
iste custodiuit aiam suā et nūqꝫ cōtami
natus est in escis eoz. Et qm̄ memor fu
it dñi in toto corde suo. dedit illi de⁹ gra

tiam in cōspectu salmanasar regis et de
dit illi ptate; q̄cūqꝫ vellet ire hñs liber
tate q̄cūqꝫ facere voluisse. Pergebat ei
pōes q̄ erāt in captiuitate: et monita sa
lutis dabit eis. Cū aut̄ venisset in rages
ciuitatē medorū. et er his qbus honora
tus fuerat a rege habuisset tecē talenta
argenti ⁊ cū in milta turba generis sui
gabellū egentē videret qui erat ex tribu
cius: sub cyrographo dedit illi metthora
tum pondus argēti. Post multū vero
tpis mortuo salmanasar rege. cū regna
rei sennacherib filius eius p eo. et filios
israel erosos haberet in p̄spectu suo tobi
as quotidie pgebat p oēm cognationē
suā. et cōsolabatur eos: diuidebatqꝫ vni
cuicꝫ put poterat de facultatibus suis.
Esurientes alebat nudisqꝫ vestimenta p
tebat. et mortuos atqꝫ occisis sepulchra
sollicit⁹ exhibebat. Deniqꝫ cū reuersus
esset rex sennacherib fugiēs a iudea: plā
gam quā circa eū fecerat de⁹. ppter blas
phemiam suā. et irat⁹ multos occideret ex
filis israel: tobias sepeliebat corpora eo
rū. At vbi nunciatū est regi: iussit eū oc
cidi. et tulit oēm substantiā eius. Tobias
vero cū filio suo ⁊ cū vxore fugiēs nu
dus latuit. qꝫ multi diligebāt eū. Post
dies vero q̄draginta quinqꝫ occiderūt re
gem filij ipius. Et reuersus est tobias
in domū suā omnīqꝫ facultas eius re
stituta est ei.

II

Ost̄ hec vero cū essz dies festus
p dñi ⁊ factū essz prandiu bonū in
domo Tobie: dixit filio suo. Cla
de et adduc aliquos de tribu nostra tis
mētes deū. vt epulenf nobiscū. Lunc
abisset reuersus nūciauit eīnū ex filiis
israel iugulatū iacere ī platea. Statim
q̄ exiliens de accubitu suo. relinquens
prandiu ieunus puenit ad corpus tol
lensqꝫ illud portauit ad domū suā occul
ter: vt dum sol occubuisset caute sepeli
ret eū. Lūqꝫ occultasset corpus. mandu
cauit panē cum luctu ⁊ tremore memo
rā illū sermonē quē dixit dñs p amos
plexam. Dies festi vestri cōuententur
in lamentationē et luctū. Cū vero sol oc
dd iii

cubuisset: abiit et sepelivit eum. Argue-
bant autem eum omnes primi eius dicen-
tes. Nam huius rei causa interfici iussus
es. et vix effugisti mortis imperium et ite-
rum sepelis mortuos. Et tobias plus
timens teum quod regem rapiebat corpora
occisorum et occultabat in domo sua et me-
diis noctibus sepeliebat ea. Cottigit autem
ut quadam die fatigatus a sepultura veni-
ens domum iactasset se iuxta parietem et ob-
dormisset et ex nido hyrundinum dormie-
ti illi: calida stercora incidenter sup ocu-
los eius: fieretque cecus. Hanc autem ten-
tationem ideo permisit dominus euenerire illi: ut
posterioris daretur exemplum patientie eius
sicut et sancti iob. Nam cum ab infan-
tia sua semper deum timuerit et manda-
ta eius custodieret. non est contristatus
contra deum quod plaga cecitatis euenerit
ei. sed immobilis in dei timore permisit:
agens gratias omnibus diebus vite sue.
Nam sicut beato iob insultabant reges
ita isti parentes et cognati eius irridebant
vitam eius dicentes. ubi est spes tua pro
qua elemosynas et sepulturam faciebas.
Tobias vero icrepabat eos dicens. Nolite
ita loqui: quoniam filii sanctorum sumus. et vita il-
lam expectamus. quia deus datur enim his
qui sedem suam nunquam mutarunt ab eo. Annave-
ro vero eius ibat ad opus terrenum quo
tidie. et de labore manuum suarum victum
quem consequi potuisset deferebat. Tali fa-
ctum est: ut hunc caprarum accipies: detu-
lisset domi. Luius cum vocem balantis vir-
eius audisset dixit. Videte ne forte fur/
tuus sit. Reddite eum dominis suis quod non li-
cet nobis aut edere ex furto aliquid aut
contingere. Ad hoc vero eius irata eredit.
Manifeste vanam factam est spes tua. et ele-
mosyne tue modo apparuerunt. Atque his
et alijs huiuscmodi vobis exprobabat
ei.

III

Tunc tobias ingemuit et cepit
orare cum lachrymis: dicens. Ju-
stus es domine. et opera iudicia tua ve-
ra sunt. et omnes vie tue misericordia et
veritas et iudicium. Et nunc domine memor
esto mei. et ne vindictam sumas de peccatis

tuis meis: neque reminiscaris delicta mea
vel parentum meorum. Quoniam non obedivimus
preceptis tuis. ideo traditi sumus in direc-
tionem et captivitatem et mortem et in fabula
et in improperium oibz natomibz in quibus
dispersisti nos. Et nunc domine magna iudica
tua: quod non egimus secundum precepta tua. et
non ambulauimus sinceriter coram te. Et
nunc domine secundum voluntatem tuam fac me
cum. et prece in pace recipi spiritum meum
Expedit enim mihi mori magis quam vivere
Cade itaque die cottigit ut sara filia rague-
lis in rages ciuitate mediorum. et ipsa audi-
ret improperium ab una ex ancillis patris
sui: quoniam tradita fuerat septem viris: et de-
monum nomine asmodeus occiderat eos
mox ut ingressi fuissent ad eam. Ergo
cum per culpa sua increparet pueram. re-
spondit ei dicens. Amplius exte non vis
deamus filium aut filiam super terram an-
terfectrix viros tuos. Nunquid et occidere
me vis sicut etiam occidisti septem viros?
Ad hanc vocem perrexit in superius cubiculum
domus sue. et tribus diebus et tribus nocti-
bus non inducavit neque bibit: sed in ora-
tione persistens cum lachrymis deprecabat
deum ut ab isto improperio liberaret eam
Facium est autem die tercia dum compleret
orationem: benedicens deum dixit. Benedic
cum est nomen tuum deus patrum nostrorum
qui cum irate fueris: misericordiam facies.
et in tempore tribulacionis peccata dimittis
his qui inuocant te. Ad te domine faciem meam
couerto: ad te oculos meos erigo. Per
te domine ut de vinculo improperij huius
absoluas me: aut certe desuper terram eris
pias me. Tu scis donec quia non concupis-
ci virum. et mundam seruam animam meam ab
omni concupiscentia. Nunquam cum ludentibus mi-
scui me: neque cum his qui in levitate ambus-
cant principem me probui. Virtus autem cum tu-
more tuo non cum libidine mea consenserit su-
scipere. Et aut ego indigna fui illis aut
illi forsitan mihi non fuerint digni: quod for-
sitan viro alijs perseruasti me. Non est enim
in his prout filium tuum. Doc autem per cer-
to hunc quod colit te: quod vita eius si in probato
ne fuerit coronabitur: si autem in tribulac-

Rione fuerit; liberabis, et si in corruptōe
fuerit; ad misericordiā tuā venire licebit.
Nō enī telectar; in pditōib⁹ nřis qz post
cēpstatē trāquillū facis. et post lachry/
mationē tū fletū exultatōz infundis. **Sic**
nomē tuū d⁹ ist⁹ bñdictū in secula. In
illo tpe exaudite sunt p̄ces amlov⁹ in cō/
spectu glorie summi tei: et misus ē an/
gelus dñi sanct⁹ raphael vt curaret eos
ambos quor⁹ vno tpe sunt ordes in cō/
spectu dñi recitate.

III

Titur cum tobias putaret ora
tionem suā exaudiri vt mori po/
tuisset vocavit ad se tobiā filiū
suum: dixitq⁹ ei. Audi fili mi verba oris
mei: et ea in corde tuo q̄si fundamentū
cōstrue. Cū acceperit deus aiam meam
corp⁹ meū sepeli. et honorē habebis ma/
tri tue oib⁹ dieb⁹ vite eius. Memor enī
esse debes: q̄ et quāta picula passa sit p̄p̄
te in vtero suo. Cū aut ⁊ ipa cōpleuerit
ips⁹ vite sive: sepelias eam circa me. Oi/
bus aut dieb⁹ vite tue in mente habeto
dēū: et caue ne aliqui peccato cōsentias ⁊
p̄termittas precepta dei nostri. Ex sub/
stantia tua fac elemosynā. et noli auer/
tere faciem tuā ab ullo paupere. ita enī
siet: vt tec a te auertas facies dñi. Quō
potueris ita esto misericors. Si multū
tibi fuerit abundantē tribue: si exigū
tibi fuerit: etiā exigū libēter impartiri
stude. Premiū ei bonū tibi thesauricas
in die necessitatis. qm̄ elemosyna ab oī
peccato ⁊ a morte liberat. et nō patietur
aīaz ire in tenebras. Fiducia magna erit
corā summo deo elemosyna oib⁹ facien/
tibus eā. Attēde tibi fili mi ab oī forni/
catione. et p̄ter vxore tuā numq⁹ patiar;
crimē scire. Supbiaz nūq⁹ i tuo sensu
aut in tuo verbo dñari p̄mittas. In ipa
enī initiu sumpfit ois pditio. Quicūq⁹
tibi aliqd opatus fuerit. statim ei merce/
dem restitue. et merces mercenarij tui
apud te oīno nō remaneat. Qd ab alio
oderis fieri tibi: vide ne tu aliqui alteri
facias. Panē tuū cū esurientib⁹ ⁊ egeſi/
bus comedē: et de vestimentē tuis nudos
tege. Panē tuū ⁊ vīnū tuū sup sepultu

ram iusti cōstitue. et noli ex eo māduca/
re ⁊ bibere cū peccatorib⁹. Cōsiliū semp
a sapiente p̄quire. Omni tempore bene
dic deum. et pete ab eo vt vias tuas di/
rigat. et omnia cōfilia tua in ipo perma/
neat. Indico etiā tibi fili mi tediſſe me
tece talenta argēti dñi infantulus esſes
gabelo in rages ciuitate medoz. et cyro/
graphum eius apud me habeo. Et ideo
perquire quō ad eū puenias. ⁊ recipias
ab eo supra memoratū pondus argenti
et restituas ei cyrographū suum. Noli
timere fili mi: paupere quidē vitā geri/
mus: sed multa bona habebim⁹ si cumu/
erimus dñi. et recesserimus ab oī pecca/
to ⁊ fecerimus bene.

Tunc respōdit tobias patri suo:
et dixit. Omnia quecuq⁹ p̄cepi
sti mihi: faciā pater. Quō autē
pecuniam hanc inquiream ignoro. Ille
me nescit: et ego cum ignoro. Quod fi/
gnūm dñlve ei. Sed neq⁹ viā per quam
pergas illuc: aliqui cognoui. Tunc pater
suis rñdit illi et dixit. Cyrographū qui
dem illius apud me habeo quod dñi illi
ostenderis statim restituet. Sed perge
nunc et inquire tibi aliquē fidelē virū.
qui eat tecu salua mercede sua dum ad/
huc viuo: vt recipies eam. Tunc egrē/
sus tobias inuenit iuvenē splendidum
stantē precintū: et quasi paratū ad am/
bulandū. Et ignorās q̄ angel⁹ dei esset
salutauit eū: et dixit. Tnde te habemus
bone iuuenis. At ille rñdit. Et filijs ist⁹.
Et tobias dixit ei. Nostri viā q̄ ducit i re/
gionē medoz. Cui rñdit. Noui et oīa. i
nera eius frequēter ambulauit. et māsi
apud gabellū fratre nostrū qui morat in
rages ciuitate medoz q̄ posita est in mō/
te egbathanis. Cui tobias ait. Susi/
ne me obsecro donec hec ipa nunciē pas/
tri meo. Tunc ingressus tobias indica/
uit vniuersa hec patri suo. Sup q̄ am/
mirat⁹ pater rogauit vt introiret ad eū.
Ingressus itaq⁹ salutauit eum: et dixit.
Gaudium tibi fit semper. Et ait tobias.
Quale gaudiū mihi erit qui in tenebris
sedeo: et lumē celi nō video. Cui ait iu/
z

uenis. Forti aio esto: in proximo est ve
a deo cureris. Dicit itaq; illi tobias. Num
quid poteris pducere filiu; meu; ad gate
lū in rages ciuitatē medoy. et cū redier;
restituā tibi mercedē tuā. Et dixit ei an
gelus. Ego ducā et reducā eū ad te. Cui
tobias rñdit. Rogo te. Indica mihi de q̄
domo: aut de qua tribu es tu? Cui ra
phael angelus dixit. Genus q̄ris met
cennarij an ipm mercennariū qui cū fi
lio tuo eat? Sz ne forte sollicitū te red
dam. ego sum acharias: ananie magni fi
lius. Et tobias rñdit. Ex magno gene
re es tu. Sed peto ne irascaris q̄ volue
rim cognoscere genus tuū. Dicit autē
illi angelus. Ego sanū ducā et sanū tibi
reducā filiu; tuum. Rñdens autē tobias
ait. Bene ambuler; et sit dñs in itinere
vō. et angelus ei? pmitet robiscū. Tūc
patio oib; q̄ erāt in via portāda fecit to
bias vale p̄i suo et matri sue. et ambula
uerūt ambo sil. Cūq; pfecti essent: cepit
mī ei? flere et dicere. Baculū senectutis
nēe tulisti et trāsmisisti a nobis. Nunq;
suisset ipa pecunia p̄ q̄ misisti eū. Suffi
ciebat nob̄ paupras n̄a ut diuitias p̄pu
taremus hoc q̄ videbam? filiu; n̄m. Di
xirq; ei tobias. Noli flere. Salu? queit
fili? n̄. et salu? reuertef ad nos: et oculi
tui videbūt illū. Credo enī q̄ angel? dei
bon? comitef ei. et bñ disponet oia. q̄ cir
ca eū gerunt: ita ut cū gaudio reuertaf
ad nos. Ad hāc vocē cessauit mater eius
flere: et tacuit.

VI
Rofect? est autē tobias: et canis
p̄ secut? est eū. et māsit prima mā
sione iuxta fluuiū tygris. Et exi
vit vt lauaret pedes suos. et ecce piscis
immanis exiuit ad deuorandū eū. Quē
expauescens tobias: clamauit voce ma
gna: dicēs. Dñe inuadit me. Et dixit ei
angel? Apprehēde brachiā eius. et trahe
eū ad te. Qd cū fecisset attraxit eū i sici
cū et palpitare cepit an pedes eius. Tūc
dixit ei angelus. Exētera hunc pīscē. et
correi? et fel et iecor repone tibi. Sūt enī
hec necessaria ad medicamenta vtiliter
Qd cū fecisset assauit carnes ei? et secū

sustulerūt in via: cetera salierūt q̄ suffi
cerēt eis. quicq; puenirēt i rages ciuita
tē medoy. Tūc interrogauit tobias an
gelūr dixit ei. obsecro te aq̄atia frater vt
dicas mihi qd remediū habebūt ista q̄
de pisce suare iussisti. Et rñdēs angel? di
xit ei. Lordis ei? p̄ticulā si sup carbones
ponas sum? eius exticat oē gen? demo
nioz siue a viro siue a mliere: ita vt v̄l
tra nō accedat ad eos. Et fel valet ad v̄n
guendos oculos in q̄b fuerit albugo: et
sanabūf. Et dixit ei tobias. Ubi vis ut
maneam?: Rñdēsq; angel? ait. Est hic
raguel noie vir ppinq? de tribu tua. et
hic h̄z filiā noie sarā: sz neq; masculū ne
q; feminā vllā h̄z alia p̄ter eā. Tibi debet
ois substātia ei? et oportz eā te accipere
cōjugē. Perte ḡ eā a p̄te ei? et dabit tibi
eā in vxore. Tūc rñdit tobias et dixit.
Aldio qz tradita ē septē viris et mortui
sūt. sz et h̄z audiui: qz demoniū occidit il
los. Limeo ḡ ne forte et mihi hec eueniāt
et cū sim vnic? parētib; meis. deponā se
nectute illoz cū trāficia ad iferos. Tūc
angel? raphael dixit ei. Audi me et oñdā
tibi. q̄ sunt quib; p̄ualere p̄t demoniū.
H̄i nāq; qui xingū ira suscipiūt vt deū
a se et a sua mente exutiāt. et sue libidi
ni ita vacent sicut equ? et multis quib;
nō est intellecti?: h̄z p̄testatē temoniz
sup eos. Tu autē cū accepis eā ingressus
cubiculū p̄ tres dies p̄tinēs esto ab ea et
nihil aliud nisi orōib; vacabis cum ea.
Ipa autē nocte. incēso iecore pīscis fuga
bit demoniū. Scđa vero nocte i copula
tione sanctoz p̄iarchaz admitter;. Ter
cia autē nocte bñdictōz p̄leq̄riō: vt filij ex
robis p̄crent incolumes. Trāfacta autē
tercia nocte accipies virginē cū timore
dñi amore filioz magisq; libidinis duct?
vt in semine abrae benedictionē in filijs
consequaris.

VII
Agressi sunt autē ad raguelē
i et suscepit eos raguel cum gau
dio. Intuensq; tobiam raguel
dixit annē vxori sue q̄ similis est iuu
nis iste p̄sobrino meo. Et cū hec dirisset
ait. Cū estis iuuenes fratres nostri. At

Tobias

Sili dixerit. Ex tribu neptalim sumus ex captiuitate minive. **Dixitq; illis raguel** Nostis tobia fratre meū. Qui dixerūt. Nouim? **Cūq; mīta lona loqref te eo.** **Dixit angel' ad raguelē.** Tobias te q̄ in terrogas p̄ isti' eli'. Et misit se raguel et cū lachrymis osculat' ē eū. et plorās sup̄ collū ei'. dixit. Bñdictio sit tibi fili mi: qz boni et optimi viri fili' es. Et āna vxor ei' et sara ipoz filia lachrymate sūt. Post q̄ aūt locuti sūt: p̄cepit raguel occidi arietē et parari cūiūm. **Cūq; hortareſ eōs discubere ad prandiu tobias dixit.** Hic ego hodie nō mādicalv neq; bibā: nisi prius petitionē meā cōfirmes. et p̄mittas mihi dare sarā filiā tuaz. Quo audito v̄o raguel expauit sc̄ies qd eue nerit illis septē viris q̄ ingressi sunt ad eā. et timere cepit: ne forte et huic silt cōtingeret. Et cū nutaret et nō daret petēti v̄illū r̄nsum: dixit ei angel'. Noli time re dare eā isti: qm̄ huic timeti deū debet p̄iūx filia tua. Propterea ali' nō potuit h̄e illā. Tūc dicit raguel. Nō dubito q̄ de' p̄ces et lachrymas meas i spctū suo admiserit. Et credo qm̄ i dō fecit vos venire ad me. vt et ista cōiungereſ cognationi sue: fm̄ legē moysi. Et nūc noli du bii gerere: q̄ tibi eā tradā. Et apprehēdens dexterā filie sue: dextere tobie tradidit dic̄s. **Dē abraā. et dē isaac. et dē iacob** vobiscū sit et ip̄e cūngat vos ip̄leat q̄ bñdictoſ suā i vob. Et accepta cartha fecerit p̄scriptoſ cūngij. Et post h̄ec epulati sūt bñdicētes deū. Tlocauitq; raguel ad se annā vxorē suā. et p̄cepit ei vt p̄pararet alterū cubiculi. Et itroduxit illic sarā filiā suā et lachrymata ē. **Dixitq; ei.** Forti aio esto filia mea. dñs celi det ti bi gaudiū p̄ tedio qd p̄pessa es. **VIII**

Ostic̄ vero cenuerūt introduc̄ p̄ xerūt iuuenē ad eā. Recordat' itaq; tobias sermonū angeli. p̄ tulit de easidili suo p̄tē iecoris posuitq; eā sup̄ carbones viuos. Tūc raphael angelus apprehendit demoniū et religavit illud in deserto superioris egyp̄ti. Tūc hortatus est virginēz tobias: dixitq; ei.

Sara exurge et deprecessit deū hodie et cras et secundū cras: qz his tribi noctibus deo iungimur: tercia aut̄ transacta nocte. in n̄o erim' cōiugio. **Filiū quippe sanctoſ sum' et nō possum' ita cūngi** sicut gentes q̄ ignorāt deū. **Surgētes aut̄ pariter instāter orabāt ambo simul** vt sanitas dareſ eis. **Dixitq; tobias.** **Dōmine de' patrū nostroz: bñdicant te ceſli terre mareq; et fontes et flumia et oēs creature tue q̄ in eis sūt. **Tu fecisti adaz de limo terre: dedistiq; ei adiutoriū euā.** Et nūc dñe tu sc̄is qz nō luxurie causa accipio sororē meā cūngē: s̄z sola posteritatis dilectione in qua benedicat nomē tuū in secula seculorū. **Dixit itaq; sara.** Oiſerere nobis dñe. miserere nobis. et cōſenescamus ambo pariter sani. Et factum est circa pulloꝝ cantū accersiri iusſit raguel seruos suos et abiētūt cū eo pariter: vt foderet sepulcrū. Dicebant enim ne simili mō enenerit ei. quo et ceteris alijs septē viris q̄ sunt ingressi ad eā. **Cūq; parasset fossam: reuersus raguel ad vxorē suā dixit ei.** Oltre vñā ex ancillis tuis et videat si mortuus est: vt sepiam eū anq; illucescat. At illa misericōdā ex ancillis suis. Que ingressa cubiculū repperit eos saluos et incolumes: secuz pariter dormientes. Et reuersa nūc uit vñum nūcū. Et benedixerūt domini raguel videlicet et anna vxor eius. Et dixerūt. Benedicimus te domine deus israel. quia nō cōrigit nobis quemadmodum putabamus. Fecisti enim nos biscum misericōdiā tuam et exclusisti a nobis inimicum persequētē nos. **Oiſertus es autem duobvnicis.** Fac eos dñe plenius benedicere te. et sacrificiū laudis tue et sue sanitatis offerre: vt cognoscat vñiversitas gentiū. quia tu es deus sol' in vñiversa terra. **Statimq;** p̄cepit seruis suis raguel vt repleret terra fossam quā fecerant: priusq; elucesceret. **Ezori aut̄ sue dixit vt instrueret cōuiuiū. et p̄pararet oīa q̄ in cibis erāt iter agentibꝫ necessaria.** **Duas qz pingues** vaccas et quattuor arietes occidi fecit.**

et parari epulas oībypicinis suis. cūctis
q̄ amic̄. Et adiurauit raguel tobiā: vt
duas hebdomadas morareſ apud eum.
De oīb̄ aut̄ q̄ possidebat raguel dimidi
am p̄tē dedit tobie. et fecit hāc scripturā
vt p̄s dimidia q̄ superat. post obitū eoꝝ
tobie dñō deueniret.

IX

Tunc vocauit angelus̄ tobias ad
eī: se: quē quidē hoīez existimabat
dīct̄ ei. Ascaria frater peto vt
auscultes vba mea. Si meipm tradā ti
bi seruū: nō ero p̄dign⁹: puidetie tue. Tn̄
obsecro te ut assumas tibi aīalia siue ser
uitia. et vadas ad gabelū in rages ciuita
tē medoz. reddasq; ei cyrographū suū
et recipias ab eo pecuniā 7 roges eū ve
nire ad nuptias meas. Scis eī ip̄e qm̄
numerat pater meus dies. 7 si tardauer
eo vna die plus p̄tristat aīa eius. Et cer
te vides quo adiurauit me raguel. cuius
adiuramentū spernere nō possum. Tūc
raphael assumēs q̄ttuoꝝ ex seruis rague
lis 7 duos camelos. i rages ciuitatē me
dōꝝ prexit. 7 inueniēs gabelū dedit ei cy
rographū suū 7 recepit oēs pecuniā. In
dicauitq; ei de tobia filio tobie oīa q̄ ge
sta sūt. fecitq; eū secū venire ad nuptias.
Cūq; ingressus esset domū raguel inue
nit tobia discubentē 7 exiliēs osculati sūt
seiuicē. Et fleuit gabe l' bñdixit q̄ deū
7 dixit. Bñdicat te dē istl: qz fili⁹ es opti
mi viri 7 iusti et timētis deū. 7 elemosy
nas faciēs. Et dica bñdictio sup vroxē
tuā. et sup parētes vros 7 videatis fili
os vros. 7 filios filior̄ v̄rōꝝ v̄sq; in ter
ciā et q̄rtā generatoꝝ. et sit semē v̄m bñ
dictū a deo istl q̄ regnat i secula seculoꝝ.
Cūq; oēs dixissent amen: accesserūt ad
cōuiuū. Sed cū timore dñi nuptiarū
cōuiuum exercebant.

X

Um̄ vero moras faceret tobias
causa nuptiarū. sollicit⁹ erat pa
ter ei⁹ tobias dices. Putas q̄re
moras filius meus. aut q̄re detentus est
ibi. Putas ne gabelus mortuus est 7 ne
mo reddit illi pecuniā. Cepit aut̄ cōtri
stari nimis ip̄e 7 anna vrox ei⁹ cū eo 7 ce
perit ambo simul flere; eo q̄ die statuto

minime reuerteretur filius eoꝝ ad eos.
Flebat igit̄ m̄t̄ el⁹ irremediabilibus la
chrymis atq; dicebat. Heu me fili miror
qd te misim⁹ pegrinari. lumē ocloꝝ n̄t̄
rū baculū senectut⁹ n̄t̄: solatiū vite no
stre spē posteritat⁹ n̄t̄. Dia fil⁹ intevno
h̄ntes: te nō debuim⁹ dimittere a nobis.
Cui dicebat tobias. Tace 7 noli turbari
san⁹ est fil⁹ n̄t̄: satis fidelis ē vir ille cū
q̄ misim⁹ eū. Illa aut̄ nullo mō cōsolat⁹
ri poterat: sed q̄tidie enīies circumspicie
bat. et circumibat vias oēs p̄ q̄s sp̄s re
meandi videbat⁹ vt. p̄cul videret eū si fie
ri posset: venientē. At v̄o raguel. dicebat
ad generū suū. Mane hic 7 ego mittam
nunciū salutis de te ad tobiam patrē tuū.
Qui tobias ait. Ego noni qz pater me⁹
us et mater mea modo dies cōputat et
cruciaſ spiritus eoꝝ in ip̄is. Cūq; verbis
multis rogaret raguel tobiam. 7 ille eum
nulla rōne vellet audire: tradidit ei sarā
et dimidiā partem omnis substātie sue
in pueris. in puellis. in pecudibus. in ca
melis. et in vaccis. et pecunia multa et
saluum atq; gaudentē dimisit eum a se
dices. Angelus dñi sanctus sit in itine
re vestro. perducatq; vos in columnes 7 in
ueniatis oīa recte circa parētes vestros.
et videant oculi mei filios vestros prius
q̄ moriar. Et apprehendētes parentes
filiam suā. osculati sunt eā et dimiserūt
ire. monentes eā honorare sacerdos. diligere
maritū: regere familiā. gubernare
domum. et seip̄sam irreprehensibileꝝ ex
hibere.

XI

Tunc reuerterent̄: puenēt ad
charra q̄ est in medio itinere cō
tra niniueni vndeclimo die. Di
xitq; angelus. Tobia frater: scis quēad/
modū reliquisti p̄r̄ tuū. Si placet ita
q̄ tibi p̄cedam⁹. et lenti gradu insequā
tur iter nostrū familie sil cū cōiuge tua
et cū aīalib⁹. Cūq; hoc placuissest vt irēt
dixit raphael ad tobiam. Tolle tecū ex fel
le piscis: erit enī necessariū. Tulit itaq;
tobias ex felle illo 7 abierūt. Anna autē
sedebat secus viā quotidie in supercilio
montis. vnde respicere poterat de longi

Tobias

ginquo. Et dum ex eodē loco speculare
tur aduentū eius. vidit a lōge. et illico co-
gnouit venientē filiū suū: currētq; nūn-
ciavit viro suo: dicēs. Ecce veit fili⁹ tu⁹.
Diritq; raphael ad tobiam. At ubi intro-
ieris domū tuā statim adora dñm deūz
tuū. et grās agēs ei. accede ad patrē tuū
et osculare euū. Statiq; lini sup oculos
ei⁹ ex felle isto piscis. qđ portas tecū. Si
as enī qm̄ mox aperient̄ oculi ei⁹. et vide-
bit pater tuus lumē celi. et i aspectu tuo
gaudebit. Tūc p̄cucurrit canis q̄ simul
fuerat in via. et q̄si nunci⁹ aduenies bla-
dimēto sue caude gaudebat. Et exurgēs
cecus pater. cepit offendēs pedib⁹ curre-
re. et data manu puerō occurrit in obuiā
filio suo. Et suscipiēs osculat⁹ est enī cū
vroxē sua: et ceperūt flere p̄ gaudio. Cū
q̄ adorassent deū et gratias egissent p̄se
derūt. Tūc sumēs tobias de felle piscis
liniuit oculos patri suo. Et sustinuit q̄si
dimidiā fere horā. et cepit albugo ex ocu-
lis eius quasi mēbranaoui egredi. Qđ
apprelendēs tobias traxit ab oculis ei⁹
statimq; visum recepit. Et glorificabāt
deū ip̄e videlicet et vxor eius et oēs qui
sciebant enī. dicebatq; tobias. Benedico
te dñe deus israel qđ tu castigasti me et tu
saluasti me. Et ecce ego video tobiam si-
lium meū. Ingressa est etiā post septē
dies sara vxor filij ei⁹ et oīs familia et pe-
cora sana et camelī et pecunia multa vro-
riōs et illa pecunia quā recepat a gabelo
Et narrauit pentib⁹ suis oīa bñficia dei
q̄ fecisset circa enī p̄ hoīeth q̄ enī duxerat.
Genetq; achior et nabath p̄sobrini to-
bie. gaudētes ad tobiam: et h̄gratulātes ei
de oīb⁹ bonis q̄ circa illū offiderat de⁹. Et
p̄ septē dies epulātes oēs cū gaudio ma-
gno gauisi sunt.

XII

Tūc vocauit ad se tobias filiū
suū: diritq; ei. Quid possumus
dare viro isto sancto q̄ veit tecū
Bñdens tobias: dirit patri suo. Pater
quā mercedē dabimus ei: aut qđ dignū
poterit esse bñficijs eius. Ne duxit et re-
duxit sanū: pecunia a gabelo ip̄e recepit
vxorē ip̄e me h̄re fecit et demoniū ab ea

ip̄e cōpescuit. gaudiū p̄ntib⁹ ei⁹ fecit: me
ip̄m a deuoratōe piscis eripuit. te q̄cvoi-
dere fecit lumē celi. et bonis oīb⁹ p̄ eum
repleti sum⁹. Quid illi adhuc poterim⁹
dignū dare? Sed p̄to te pater mihi ro-
ges enī si forte dignabilē medietatē de oī-
bus q̄ allata sunt sibi assumere. Et ro-
cantes eū pater. s. et filius. tulerūt eū in
partē. et rogare ceperūt vt dignare⁹ dimi-
diā p̄tē cīm q̄ attulerāt: acceptā habere.
Tūc dirit eis occulte. Bñdicite deū celi
et coā oīb⁹ viuetib⁹ p̄fitemini ei: qđ ses-
cit robiscū mīaz suā. Etenī sac̄m regis
abscondere bonū est: opa autē dei reuelā-
re et p̄fiterib⁹ norificū est. Bona est orō
cū ieūnio et elemosyna. magis q̄ thesa-
ros auri recōdere. qm̄ elemosyna a mor-
te liberat: et ip̄a est q̄ purgat p̄ctā et facit
inuenire vitam eternā. Qui autē faciūt
p̄ctā et iniqtatē: hostes sūt aīe sue. Ora/
nif esto q̄ rob̄ veritatē. et nō abscondā a
rob̄ occultū sermonē. Qñ orabas cū
lachrymis et sepeliebas mortuos. et tere-
linq; bas prandū tuū et mortuos abscon-
debas p̄ diē i domo tua et nocte sepelies
bas eos ego obtuli orōz tuā dño. Et qđ
accept⁹ eras deo necesse fuit vt tēptatio
p̄baret te. Et nūc misit me dñs vt cura-
rē te: et sarā vxorē filij tui a demonio libe-
rare. Ego enī sum raphael angel⁹: vnuſ
ex septē q̄ astamus ante dñm. Cūq; hec
audissent turbati sunt. et tremētes ceci-
derūt sup terrā in faciē suā. Diritq; eis
angel⁹. Mar rob̄. Nolite timere. Etenī
cū esse robiscū p̄ voluntatē dei erā: ip̄m
bñdicite et cātate illi: vidabar q̄tide ro-
biscū māducere et bibere: sed ego cilō in
uisibili et potu qui ab hoīb⁹ videri nō p̄t:
vtoz. Temp⁹ ē ergo vt reuertar ad eū q̄
me misit. vos autē benedicte deū. et nar-
rate omnia mirabilia eius. Et cū hec di-
xisset ab aspectu leoz ablatus est. et ultra
eum videre nō potuerūt. Tūc p̄strati per
horas tres in faciē: benedixerūt deū. Et
exurgentēs. narrauerūt. omnia mirabi-
lia eius.

XIII

a Periens autē tobias senior os-
suū: benedixit dominuz et dixit.

Magnus es dñe in eternū. et in oīa secula regnū tuū. qm̄ tu flagellas et saluas. deducis ad inferos et reducis. et nō esl q effugiat manus tua. Cōfitemi dño filij istl. et in p̄spectu gentiū laudate eū: qm̄ iō disp̄fit vos inter gentes q ignorat eū ut vos enarretis mirabilia ei. et faciatis scire eos q nō est ali? de oīpotēs p̄ter eū Iōe castigauit nos pp̄t iniquitates nreas. et ip̄e saluabit nos pp̄t misericordia suā. Alspicite ḡ q fecit nobiscū. et cū timore et tremore cōfitemini illi. regēq̄ seculor̄ ex altate in opib⁹ v̄is. Ego aut̄ in terra capiuitatis mee cōfitemor illi: qm̄ ondit maiestatē suā in gentē peccatricē. Cōuertermi itaq̄ peccatores. et facite iusticiā corā dño: credētes q̄ faciat robis̄ misericordia suā. Ego aut̄ et aīa mea in eo letabimur. Bñdicte dño oēs electi ei: agite dies leticie et cōfitemini illi. Hierlm ciuitas dei. castigauit te dñs in opib⁹ manuū tua. Cōdicer dño in bonis tuis. et bñdic deū seculor̄. ut reedificet in te tabernaculū suū. et reuocet ad te oēs captiuos et gaudeas in oīa secula seculor̄. Luce splēdida gaudebis. et oēs fines tre adorabūt te. Nam̄ oīes ex longinq̄ ad te venient et mūera deferētes adorabūt ī te dominū. et terrā tuā ī sc̄ificatōz habebūt. Nōmē ei magnū inuocabūt ī te. Vale dicti erūt q̄ p̄tēperint te et p̄dēnat̄ erūt oēs q̄ blasphemauerit te. bñdictiq̄ erūt q̄ edificauerit te. Tu aut̄ letaber̄ ī filijs tuis: qm̄ oēs bñdicens et cōgregabūt ad dñm. Beati oēs q̄ diligūt te. et q̄ gaudēt sup̄ pace tua. Aīa mea bñdic dñm. qm̄ liberauit hierlm ciuitatē suā a cunctis tribulatōib⁹ ei? dñs te? n̄. Beat̄ ero si fuerint reliq̄ semis mei ad videndā claritatē hierlm. porte hierlm ex saphyroz simaragdo edificabūt. et ex lapide p̄cioso oīis circuit̄ muroz ei. Ex lapide candido et mūido oēs platee ei sternenf. et p̄ vicōs ei alleluia cātabif. Bñdit̄ dñs q̄ exaltauit eā: ut sit regnū ei in secula seculorū

sup̄ eam. Amen.

XIII

e T̄ summati sūt f̄mōes tobie.
Et postq̄ illūiat̄ ē tobias viric

annis q̄draginta duob⁹. et vidit filios ne potū suor̄. Cōpletis itaq̄ annis centū duob⁹. sepult̄ est honorifice in iniuiue. Quināginta nāq̄ et sex annor̄ lumē oculor̄ amisit: sexagenari⁹ vo recepit. Reliquū vovite sue ī gaudio fuit. et cū bono pfectu timoris dei prexit ī pace. In hora aut̄ mortis sue vocavit ad se tobiam filium suū et septē iuuenes filios suos nepotes: diritq̄ eis. Prope erit interit̄ nimis. Nō enim excidit verbū dñi. et frēs n̄t̄ q̄ displi sunt a terra istl: reuertēt̄ ad eā. Oīs aut̄ deserta terra eī replebit̄. et domus dei q̄ in ea incēsa est iter̄ reedificabit̄: ibiq̄ reuertēt̄ oēs timētes deū. Et relinquit̄ gētes idola sua. et veniet̄ ī hies rūsalē. et inhabitabūt in ea. et gaudebūt in ea oēs reges terre adorātes deū israel. Audite ḡ filij mei p̄rem v̄m. Servite dño in veritate. et inqurite ut faciatis que placita sunt illi. Et filijs vestris mādate ut faciat iusticias et elemosynas ut sint memorēs dei. et benedicat eū in oītpe ī veritate et in tota virtute sua. Nūc ergo filij audite me. et nolite manere hic. Qz quacūq̄ die sepelieritis matrē vestrā circa me ī uno sepulcro. ex eo dirigite gressus v̄ros ut exeat̄ his. Clideo enī q̄ iniquitas eius finē dabit ei. Factuz est aut̄ post̄ obitū m̄ris sue tobias abscessit ex iniuiue cū vroze sua et filijs et filiorū filijs. et reuersus ē ad soceros suos. In uenitq̄ eos incolumes. in senectute lona. et curā eoz gessit. Et ip̄e clausit oculos eorū. et omnē hereditatē domus rāguelis ip̄e p̄cepit: viditq̄ quintā generationem filios filior̄ suor̄. Et cōpletis annis nonaginta et nouē in timore domini cum gaudio sepelierūt eum. Oīs autem cognatio eius. et oīs generatio eius in lona vita et in sancta cōuersatione permanisit. ita ut accepti essent tam deo q̄ hominibus. et cunctis habitantibus terram.

Explicit liber Tobie.